

- Por qué China no será la próxima potencia mundial... pero cómo podría serlo
- Los desafíos de la quinta generación de líderes
- Las debilidades del dragón
- China y Estados Unidos, ni socios ni rivales

ANÁLISIS PARA TENER OPINIÓN VANGUARDIA DOSSIER

Ya a la venta en quioscos y librerías especializadas

Iconoflies Els líders de la política postmoderna es reencarnen en els rols més diversos per respondre amb sarcasme a les crítiques dels mitjans

Berlusconi, guía artístico

BUNGA-BUNGA En una intervenció davant els periodistes i en presència del primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, el primer italià, Silvio Berlusconi, comenta el quadre d'Andrea Appiani que presideix la roda de premsa, i n'assenyala el caràcter orgiàstic, a l'estil de les festes que organitza a la seva pròpia mansió privada

JORDI BALLÓ

Roda de premsa a Villa Madama: actor principal, Silvio Berlusconi; actor convidat, Benjamin Netanyahu; públic, els periodistes que informen de la trobada. Inesperadament, Berlusconi es gira per convertir-se en guia artístic i comentar el quadre que penja darrere dels dos líders. Evidentment, ho tenia preparat: sap el títol del quadre, *El Parnàs*, l'autor, Andrea Appiani, i l'any en què es va pintar, 1811. Però es confon en el contingut, perquè interpreta aquesta seqüència d'Apol·lo i les muses on regna el plaer de l'ànima i l'ocupa-

ció del pensament amb una orgia dels sentits. És a dir, Berlusconi força el contingut del quadre per portar-lo als seus interessos, que són comparar aquesta orgia vuitcentista, amb el bunga-bunga que ell practica a les festes privades que organitza. Ja de cara al públic, Berlusconi finalitza amb una frase: "La ironia és important".

Com a emblema de la postpolítica, Berlusconi ens proposa una nova manera d'encarar les crítiques al líder: reencarnar-s'hi i convertir-se ell mateix en una marioneta autoconscient, en un cos grotesc, com a garantia d'immunitat. |